

Barcelona, 23 de novembre de 2020

Estimades amigues i amics de FundiPau,

Aprofito l'ocasió que ens brinden les festes de Nadal i Cap d'Any per posar-me un altre cop en contacte amb vosaltres, cosa que faig sempre amb moltes ganes i goig. Estem acabant un any ben boig i terrible en molts aspectes. Segur que totes i tots tenim ben present la terrible pandèmia que afecta de manera tan greu tota la humanitat. El patiment tan intens i extens que ha ocasionat i segueix ocasionant, en forma de malalties i morts, però també en forma de fallida econòmica i desesperació de tantes persones que es queden sense cap recurs per sobreviure. Hem pogut constatar la precarietat de la protecció, sanitària i social, que ens ofereix un sistema més pendent de salvar-se a si mateix que de tenir cura dels seus ciutadans. El concepte de seguretat "oficial" ha mostrat els seus límits i la seva inhumanitat: mentre el sistema sanitari i el suport econòmic als ciutadans es reparteixen les engrunes, la despesa armamentista i militar no para de créixer.

Aquesta realitat que sembla omplir-ho tot, no ha d'amagar-ne moltes altres que, potser sense tanta presència pública, són igual o més esfereïdores i mortíferes: La sagnia constant dels migrants i refugiats, el drama quotidià a la Mediterrània o a les Canàries, la crueltat del tracte als que aconsegueixen arribar; el creixement arreu de la ultradreta, el suport popular tan ampli que segueixen rebent personatges com Trump, Putin, Erdogan...; l'extensió de la pobresa i la concentració de la riquesa; guerres i matances volgudament renovades; i tantes altres que ens urgeixen a aixecar la veu per no fer-nos-en còmplices. Una veu que voldríem potent per amarar les nostres societats amb la cultura de pau i pressionar de forma eficaç els poders i aturar tanta crueltat i tanta indiferència.

Joiosament, al costat de cada una d'aquestes realitats, també hi descobrim la cara més noble de la humanitat, persones i organitzacions que treballen amb gran generositat i s'arrisquen per contrarestar-les i fer del món un lloc més digne, amb espai per a l'esperança. Hem vist el treball de tants professionals de la sanitat, la solidaritat de veïns i veïnes durant el confinament, l'heroisme dels que rescaten enmig del mar, la tendresa dels que atenen i acompanyen els migrants o aquells que ho han perdut tot... Persones i organitzacions que dediquen el seu esforç al servei de l'autèntica seguretat, aquella que sorgeix de la justícia global.

Entre aquestes dues cares de la nostra humanitat, no tenim cap dubte d'on ens volem situar. Sabem, perquè ho hem experimentat, que la felicitat s'obté més a en l'esforç per dignificar la vida col·lectiva que en la lluita pel propi interès particular. Sabem que el bé col·lectiu és el més gran bé particular per a cadascú. En això estem, en això treballem, per això va néixer i ha estat treballant, des de ja fa 37 anys, FundiPau. Per això volem seguir fent-ho. La cruesa de la realitat ens urgeix i la bellesa del treball ens esperona. Estic segur que totes i tots vosaltres que llegiu això també esteu aquí. Ens necessitem. La força de la nostra veu, la capacitat d'influir depèn de la força col·lectiva.

Deixeu-me compartir amb vosaltres un bon exemple d'aquesta força aconseguida col·lectivament. Sabeu que l'any 2017, després d'un ingent treball de negociació, impulsat per moltes organitzacions com la nostra a tot el món, es va aprovar a les Nacions Unides el Tractat sobre la Prohibició de les Armes Nuclears amb el vot a favor de 122 estats. Semblava impossible per les enormes pressions de les potències nuclears, especialment sobre els socis de l'OTAN, però es va aconseguir. Primer èxit. Aquell mateix any, per aquest motiu, la Campanya ICAN va rebre el Premi Nobel de la Pau. Segon èxit. Per a què el tractat entri en vigor i, per tant tingui validesa legal, cal la ratificació per part dels parlaments d'almenys 50 estats. Doncs bé, això s'acaba de produir aquest passat 24 d'octubre. El tractat entrarà en vigor al cap de 90 dies, el proper dia 22 de gener de 2021. Tercer èxit. Molta feina, de molta gent. Molta força col·lectiva. També de FundiPau, membre d'ICAN des del 2010 i que portem molts anys treballant per aconseguir un món sense armes nuclears. Encara queda molt per fer: per exemple que les potències nuclears hi acabin entrant, o que l'Estat espanyol s'hi sumi... Amb el vostre suport, hi treballarem de ple en els propers mesos.

Volem tenir capacitat de transformació. Però no tenim altra força que aquella que vulgueu donar-nos. Per poder simplement existir, per poder treballar, per poder créixer, per poder influir, us necessitem. Per això requerim un cop més el vostre ajut, ja sigui en forma d'aportació econòmica puntual, amb un augment de la vostra quota periòdica, amb la difusió de la nostra feina, en aconseguir-nos noves sòcies o socis, etc. Sabeu que són temps molt difícils econòmicament per a entitats com la nostra. Les alteracions que ens ha forçat a fer la pandèmia, han reduït encara més les fonts de finançament. Això fa més necessari les aportacions econòmiques d'aquelles persones que ens vulguin donar suport. Si us plau, doneu-nos força per posar-nos amb més pes al costat de la història que anhelem.

Us desitjo, en nom de tot l'equip de FundiPau, que, malgrat les dificultats del moment present, passeu les festes de Nadal i Cap d'Any en pau i harmonia, en la confiança d'un futur millor. Que en l'Any Nou que començarem, que és un llibre en blanc, hi puguem escriure unes quantes pàgines de pau, de llibertat, de justícia i de dignitat per a la humanitat.

Moltes gràcies. Una abraçada de pau.

Antoni Soler Ricart
President de FundiPau